

השבת של רבי נחמז מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

היינו כשהקיץ משנתו וצערו שהיה לו בעת שהתפשטו כנגדו כל כך, אז אמר (שם כ"ח, ט"ז): 'אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי', כי נדמה לי כאילו אין שם ה' יתברך, כי הדמיונות רצו לבלבל אותי כאילו אין שם ה' יתברך ורצו להפיל אותי חס ושלום, ומה גדלו חסדי ה' אשר עזרני עד כה לעמוד על עמדי, עד שנודע לי כי באמת יש ה' במקום הזה, כי באמת לא היה נפילה כלל, רק שהתפשטו כנגדי מחמת שהייתי צריך לעלות למדרגה גבוה יותר ולהתקרב לה' יתברך בהתקרבות יותר.

ועל כן נדר יעקב נדר להקריב קרבנות ולתן צדקה, כמו שכתוב (בראשית כ"ח, כ"ב): **והאבן הזאת אשר שמי מצבה וכו' וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך**, כי עיקר הכנעת הקליפות שבכל מדרגה הוא על ידי צדקה, שעל ידי זה נתגלגל הגוונן וכו'. (לקוטי הלכות - הלכות מתנה ד' - י"ב י"ג י"ד)

עצות

(לקוטי עצות - תלמוד תורה, ל"ז-ל"ח)

על-ידי התורה שלומדין בצר לאדם בעניות ובדחוקות, על-ידי זה נמשך עליו חוט של חסד, ומגרש כל בעלי הדין וכל סטרא דמסאבא, ועל-ידי זה מתקן הדיבור ומעלהו לשורשו, עד שזוכה לפרש שיחתו היטב לפני השם-יתברך לדבר בחמימות שבלב דברי אמת שבלב וכו' (עין דיבור אות ז', ובושה אות ב').
לקוטי מוהר"ן א', סימן ל"ח).
על-ידי חידוד השכל בתורה, נתחדדו המוחין, ונתוסף בו הכרה להכיר בגדולת הבורא יתברך. ואזי מתבייש ביותר על חטאיו שזה עיקר התשובה, וזוכה לאור התפלגן שהם בחינת קירון אור הפנים בחינת עץ חיים (שם).

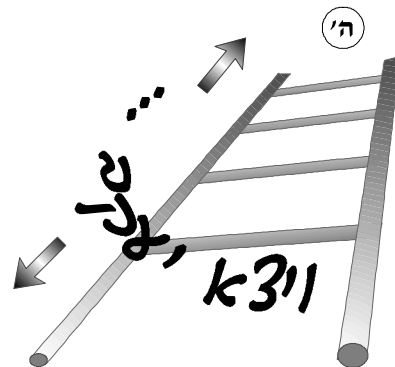
תפילה

(לקוטי תפילות א', ל"ח)

... ובכן, תזכנו ברחמיך, אבינו אב הרחמן, ותעזרנו לעסוק בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה, ולא אובד שום לילה מלילותי בלי לימוד ועסק בתורה ועבודה כל ימי חיי. ותעזרני לנדד שינה מעיניי, ללמוד הרבה תורתך הקדושה, ולעסוק בתפלות ותחינות ובקשות הרבה בכל לילה ולילה ובכל יום ויום, ותהיה בעזרי תמיד, שלא יהיה כוח לשום ביטול בעולם לבטלנו חס ושלום מן התורה ומן העבודה, ואפילו בעת כשצר לאדם חס ושלום, אפילו כשיושבים בעניות ובדחוקות חלילה, נזכה גם-כן ברחמיך לעסוק בתורה ועבודה תמיד, ולא נהיה בטלים מדברי תורה

שדרשו רבותינו ז"ל, היינו שבוודאי ביאת השמש שהוא הסתלקות המוחין שהיו לו אז, היה שלא בעונתה, שלא בזמנו, כי לא היה בדין שיסתלק שכלו ממנו ויתפשטו כנגדו כל כך, כי לא היה מחמת נפילתו חס ושלום, רק מחמת שהיה צריך לעלות למדרגה שנייה ...

ואז (בראשית כ"ח, י"ב): **ויחלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה**, היינו שאז הראו לו שכל עבודת האדם בזה העולם הוא בבחינה זאת, בבחינת **סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה**, היינו שהוא צריך בכל פעם לעלות מדרגה לדרגה כמו שעולין בסולם,

ומחמת זה מתגברין ומשתטחין ומתפשטין כנגדו כל כך בכל פעם. וזהו (שם כ"ח, י"ב): **והנה מלאכי אלוקים עולים ויורדים בו**. 'מלאכי אלוקים' הם העובדי ה' שנמשלו למלאכים, 'עולים ויורדים בו' בזה הסולם, כי כל עליתם וירידתם הוא בבחינת הסולם הזה, שמי שהוא פקח ומאמין לדברי הצדיק שאין זה נפילה כלל, ומתחזק ומתגבר, הוא עולה על ידי זה למדרגה הגבוהה יותר, ולהפך, מי שאינו מתחזק הוא יורד חס ושלום על ידי זה.

וזהו (בראשית כ"ח, י"ג): **והנה ה' נצב עליו ויאמר וכו'**, שהבטיחו בכמה הבטחות, כי מחמת שיעקב שהוא איש הישראלי הכשר עמד בנסיון ולא הניח את מקומו עד שעלה למדרגה שנייה, על כן הבטיחו ה' יתברך שיהיה עמו וכו' ושמתין בכל אשר תלך וכו'. שהבטיחו שאף על פי שיעבור עליו עוד כהנה וכהנה, אבל ה' יתברך ישמרנו בכל עת בכל אשר ילך, עד אשר יביאנו למדרגתו העליונה בשלמות, בחינת (שם כ"ח, ט"ז): **כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך** - בשבילך, דהיינו מה שדבר עם הצדיקי אמת את כל המדרגות הקדושות שיזכנו ברחמי המרובים. וזהו (בראשית כ"ח, ט"ז): **ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי,**

ויצא יעקב מבאר שבע ... (בראשית כ"ח, י"ז) וזהו (בראשית כ"ח, י"ז): **ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה**. היינו כשאיש הישראלי יוצא מדרגה לדרגה, אז משתטחים ומתפשטים כנגדו הקליפות שהם הדמיונות וכו', שהם בחינת חרון אף, כי הם מתוקפא דדינא כידוע. וזהו: **ויצא יעקב** - שהוא איש הישראלי, 'מבאר שבע' - היינו מהמדרגה הקדושה שהיה בה שנקראת באר שבע, כי כל דרגה ודרגה דקדושה כלולה מכל השבעה מדות שהם ז' ימי הבניין שכוללים בכל דרגה, וכשיעקב שהוא איש הישראלי יוצא משם כדי לבוא למדרגה שנייה הגבוהה יותר, אז: **וילך חרנה**, שמוכרח לילך דרך החרון אף שהם הקליפות שמהם כל הדמיונות והתאוות והבלבולים שמתפשטים נגדו בכל פעם.

אבל מחמת שאיש הישראלי בחינת יעקב חזק בדעתו ואינו מניח את מקומו ואינו נופל בדעתו, מחמת זה רק מתחזק בכל מה דאפשר לעמוד על עמדו, על ידי זה (בראשית כ"ח, י"א): **ויפגע במקום**, על ידי זה זכה להבין האמת שמה שמתפשטים התאוות וכו' כנגדו כל כך אין זה נפילה חס ושלום, רק שהוא מחמת שצריך לבוא למדרגה גבוהה יותר ולהתקרב לה' יתברך בהתקרבות יותר, מחמת זה מתפשטים כנגדו כל כך.

וזהו: **ויפגע במקום**, שזכה בתוקף החרון אף שהם הקליפות שהתפשטו כנגדו, לפגע שם במקומו של עולם. כי כל מה שעולין למדרגה גבוהה יותר, מתקרבין ביותר לה' יתברך שהוא מקומו של עולם, שכל המקומות וכל הדרגות שבעולם כלולים בו יתברך, כי הוא יתברך מקומו של עולם ואין העולם מקומו. היינו שיעקב בחינת איש הישראלי על ידי גודל התחזקותו זכה להבין האמת שאין זה נפילה והתרחקות חס ושלום, רק פגע שם דייקא במקומו של עולם, שהבין ששם דייקא צריך לבוא למדרגה גבוהה יותר להתקרב ביותר לה' יתברך, ועל כן מתפשטים כנגדו כל כך.

ואז (שם כ"ח, י"א): **וילן שם כי בא השמש**, היינו שקיבל על עצמו וסבל צער החושך שהוא בחינת לילה, ולן שם בצערו שהיה לו מרדפת התאוות והדמיונות שהם בחינת חרון אף שהם בחינת הקליפות שהתפשטו כנגדו מחמת שהיה צריך לעלות למדרגה שנייה. וזהו: **כי בא השמש**, שהוא השכל והמוחין שנסתלקו ממנו, כי בעת התגברותם והתפשטותם אין השכל בשלמות, כי כוח המדמה שמשם כל התאוות וכו' הוא כנגד השכל, כמבואר בתחילת התורה כ"ה, עיין שם. וזהו: **כי בא השמש** - שלא בעונתה, כמו

לעולם. ואתה ברחמיך תרחם עלינו ותראה בעניינינו ודוחקנו ועמלנו, ותמשיך עלינו חוט של חסד ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ויומשך עלינו אור החסד מבוקר דאברהם, וכאור בוקר יזרח עלינו אור החסד והרחמים והחמלה והחנינה. "יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירוה עמי תפילה לאל חיי", ועל-ידי אור החסד בוקר דאברהם שתמשיך עלינו ברחמיך הרבים, על-ידי-זה תזכנו להכניע ולאכפיא סטרא דקץ כל בשר שהוא הרוח סערה, תחת הדיבור דקדושה, ויקויים מקרא שכתוב, "רוח סערה עושה דברו".

● ויתבטלו מן העולם מעלינו ומעל גבולנו כל הדבורים רעים שבעולם, וזוכה לדבור דקדושה בשלמות ולתקן פגם-הדבור, וזוכה שיצא הדבור בקדושה מפינו בשיר ושבח ורנן והלל להשם יתברך. ותזכנו מעתה שלא יצא מפינו שום דבור פגום כלל, רק כל דבורנו יהיו רק דבורים קדושים, בתורה ותפילה ותחינות ובקשות ושירות ותשבחות והודאות לשמך הגדול והקדוש, וביראת שמים ועבודת השם יתברך תמיד, באמת ובלב שלם בקדושה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב. "ימלא פי תהילתך כל היום תפארתך. תהילת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. אברכה את ה' בכל עת תמיד תהילתו בפי. פי יספר צדקתך כל היום תשועתך. אודה ה' מאד בפי ובתוך רבים אהללנו. כי יעמוד לימין אביון להושיע משופטי נפשו".

● חוס וחמול עלי, וחנני מאתך דעה בינה והשכל, באופן שאזכה להתבייש מפניך מאד על גודל פשעי נגדך, ואזכה לדבר ולפרש כל שיחתי לפניך בהתעוררות גדול ברשפי שלהבת אש לוהט, מעומק האמת שבלב, וכל דבריי יהיו כחלי אש, כמו שכתוב, "חס לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני".

● ואזכה לעורר לבי באמת לעבודתך וליראתך ולתורתך, ולדבר תמיד בחמימות שבלב דברי אמת שבלב. ותזכני לנקודת מבחר ראש האמת, שיהיו כל דברי באמת לאמתו, בתכלית נקודת האמת שאתה חפץ בו, כמו שכתוב, "ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך". ואזכה להרבות בדבורי אמת בכל יום בשלהבת הגבורות דקדושה בחמימות הלב, עד שאתעורר באמת לעבודתך, ויומשך עלי בושח ויראה גדולה בכל עת מפניך.

שיחות

(שיחות ממורינו ר' ישראל בער אודסר, זצ"ל - ו')

... פעם אחת ישבתי במטה וקראתי בספר. ובא אלי חבר מהחסידות שלי וראה שאני קורא בהתלהבות, ברצינות, באהבה, בהתעוררות גדול בתוך הספר; אז הוא ראה שהספר זה 'השתפכות הנפש' והוא ידע שזה מספרי ברסלב, אז אמר לי זה החבר: "מה אתה עושה?! בזה הספר אתה קורא! אסור לקרוא בזה הספר, זה מספרי ברסלב!" אבל אני כבר טעמתי הטעם של הספר וראיתי פלאות, אז נדהמתי והתרגזתי מאד ונכנסתי בכעס גדול, ואמרתי לו: "זה לא עסקך, רשע! על זה הספר אתה אומר שאסור ללמוד, אתה לא יודע מה שיש בעולם. זה

הספר קודש קדשים, ואני רואה ממנו פלאות גדולות".

אז הוא אמר לי: "בהמה, אתה בהמה, אתה לא בן-אדם. אתה לא יודע כלום מה שיש בעולם, זה מספרי ברסלב, אסור לקרוא בהם. כל האדמו"רים וכל העולם מתנגדים על ברסלב, ואומרים שאסור לקרוא בספרי ברסלב".

אני שמעתי הפעם הראשון בחיי שיש ברסלב בעולם ושאסור לקרוא בתוך הספרים, אז אמרתי לו: "אני לא שומע לכל העולם, לכל האדמו"רים! שיבואו כל האדמו"רים וכל המלכים - אני לא אשמע לאף אחד, זה הספר טוב בשבילי, אני ראיתי פלאות כאלה מה שאי אפשר לספר!"

אז הוא אמר לי: "אתה חוצפן כזה, עז פנים כזה נגד כל אדמו"רים, אז אתה לא בן-אדם". אמרתי לו: "בשבילי זה טוב!" אז הוא אמר לי: "זה הספר שלי ואני רוצה אותו, אני לא צריך אותו, אני רוצה רק שאתה לא תקרא בו, אני רוצה את הספר!". לא רציתי לתת לו, אמרתי לו: "אני זכיתי מן ההפקר, הספר היה בפח האשפה".

אז הוא הכה אותי, ואמר לי: "אתה עז פנים כזה נגד כל האדמו"רים, נגד הרבי שלנו, כולם אומרים שאסור לקרוא בספר ברסלב ואתה רוצה לקרוא!"

אני לא רציתי לתת לו בשום אופן את הספר, אבל הוא היה יותר חזק ממני והוא הוציא ממני את הספר בכוח והלך, ואני נשארתי יתום, בלי הספר, אבל היה לי רווח ששמעתי שיש חסידות בעולם ששמה ברסלב ושאסור ללמוד בספרי ברסלב. ואני כבר קראתי כמה פעמים בספר וטעמתי הטעם, אז ממה שאני זכרתי הייתי ממשיך והולך בשדה והתפללתי וקראתי להשם יתברך שירחם עלי כמו שהתחיל לעזור לי ומצאתי זה הספר ואני יודע מה שזה פעל עלי - כך שזימן לי ספרי ברסלב וחסידים ברסלב, אני רוצה להיות חסיד ברסלב!

מכתב

(מספר אָבִי הנחל - מכתב ע"ה)

ב"ה, כ"ב תמוז תשכ"ה.
לכבוד עיני ולבי, מר ..., החביב בעיני ה' כאשה לבעלה. בגלל גודל תוקף תאוותו ותשוקתו לדבק עצמו בהמלך החכם האמת,

הקיים לנצח ומגן על ישראל, להעלותם מבטן שאול, מעמקי עמקי הירידה, מתכלית גשמיות דגשמיות, לעילה ולעילה מכל הרוחניות. יהיה ה' מגן בעדך וירפא ויבריא אותך ואת ביתך בשלמות.

עיקר כבוד וגדולת המלכות הוא על-ידי ענוה דייקא. וכל מה שיש להמלך ענוה ביותר, מתפושט מלכותו ביותר. כי כן דרך המלכות, בכל פעם שצריך, שיקדים ענוה לכבודו וגדולתו. במקום גדולתך, שם אני מוצא ענוותנותך, לבוא ולדבר לפניך, את אשר ישים ה' תחת הקולמוס: ה', ברוב מצפוני סתרי דרכיו והנהגותיו הסתומים ונעלמים מכל רעיון ומכל חקר, המטיר על הארץ גשם שוטף וזרם מים כבירים של כפירות ואפיקורסות, מארובות השמים, באחרית הימים האלה. עד אשר נתכסו כל ההרים הגבוהים, שהם הנכבדים ואנשי השם. וברוב חמלתו הקדים רפואה והצלה, ושלח לנו איש כלבבו, אשר מצא חן בעיניו, ויקרא שמו נחמן, לאמור: זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידיו, וצווה לו לבנות תיבת האמת והאמונה. אשר כל מי שרוצה להינצל, בוא יבוא בחדריו ויסגור בדלתותיו ויחבא בצל חכמתו הנוראה, כי מי יהלל ומי ימלא, עוצם נשגבות גבורותיו, אשר הפליא בפלאות נפלאותיו, להכין ולהזמין מזון וחיות, לאנשי ביתו ולכל נפשות ישראל, לכל דור. שיתענגו ויתעדנו, בהדר תפארת נעימת תורתו ומעשיותיו הנוראים, הנלקחים משדה החכמה עילאה דעילאה, אשר לא נתגלה עדיין מעולם, הקיימים ונאמנים ומועילים לעד ולעולמי עולמים.

עתיד הקדוש ברוך הוא לנקום נקמת עמו, מאותם נביאי השקר, שממלאים בטנם בכבוד וגאות. ומראים עצמם כצדיקי הדור, וצודים נפשות יקרות ודורסים וטורפים אותם, ברגל גאוה ושקר, ומעוררים עיניהם של ישראל, מלראות אור המנהיג האמת, שמגלה ומאיר אור ה' לכל באי עולם, לדור דור לנצח. דע והאמין כי מעת תחילת הווייתך בבטן אמן, נגזר עליך מאת הבורא, שתהיה נשיא על ישראל, בדור היתום הזה, כדי שתרחם על עם ה' ברחמנות האמתי ובגודל שכלך הישר ולשונך הצח והמפואר, תלמד העם את האמת הנורא, היחיד בעולם, אשר הופיע ה' לנגד עיניך, בכמה סיבות וגלגולים נפלאים, זה כשבע שנים. ותאיר עיניהם של ישראל, שכולם יראו אור הצדיק האמת, שהוא עיקר חיות וקיום כל הבריאה, וממנו תצמח הגאולה השלמה לעם ישראל ולכל העולם, שכולם ידעו את ה' ויתנו לו כתר מלוכה.

כבר דיברנו קצת, מעניין גדולת מעלת קשר האחדות וידידות שלנו, אשר באמת לא נמצא בכל העולם, אנשים אחים, נאמנים אמתיים כמותנו. מאת ה' היתה זאת, מן השמים, כדי שזוכה להודיע ולפרסם שם הצדיק האמת בעולם, אשר בזה תלוי עיקר חיותנו ותקוותינו. אנחנו צריכים לשמור עצמנו מאד, שלא תפגום האהבה אצלנו חס-ושלום, אפילו כחוט השערה. וראוי לנו לאחוז עצמנו בהאמת, באהבה נפלאה, ביתר שאת ויתר עוז, בכל עת תמיד.

המעתיק